

POSAVJE, BEOGRAD in AVALA: 25.12.2023 – 2.1.2024 (kamper)

1.dan (25.12.2023): Solkan – Litija (149km)

Po nekaj letnem premoru potepanj s kamperjem, se letos ponovno »vračamo«. Malo smo »testirali« že za jesenske počitnice in pa vikend v Pivki, sedaj pa je bil čas za nekoliko daljše potovanje. V prvotnem načrtu sta bila dva kamperja, na pot pa je odrinil en sam. Po praznični večerji in kosilu, uredimo še zadnje malenkosti. Postanek na bencinski, kjer napolnimo rezervoar in ob 16h se po avtocesti odpravimo proti vzhodu. Naš postanek in nočitev je na PZA-ju v Litiji (N46.060922° E14.835057°), kamor prispemo ob 18:10. Pojemo »ostanke« od praznične večerje, nato pa na sprehod do Save in malo naprej skozi mestno jedro in nazaj. Po aplikaciji park4night, bi moralo na PZA-ju biti tudi voda in elektrika, kar smo potem dobili v kotu (na steni) teniškega kluba. Ker so na gramoznem parkirišču bili parkirani avti, smo bili od električnega priključka precej oddaljeni. Ampak, ker za prvo noč nismo potrebovali ničesar, nas to niti ni motilo. Večer izkoristimo predvsem za počitek.

2.dan (26.12.2023): Litija – Trbovlje – Krško – Brežice (117km)

Okrog 8h se prebudimo in seveda sledi zajtrk. Skupaj s kužkom se odpraviva na krajši sprehod. Jutro je oblačno in sveže. Ob 9:35 se po lokalni cesti odpravimo do Trbovelj, kjer imamo še manjši opravke. Pot nadaljujemo mimo najvišjega dimnika v Sloveniji (in Evropi), tja do Hrastovelj, kjer je cesta skozi Podkraj zaradi nedavnih poplav zaprta. V Hrastovljah se malo »izgubimo«, po Google maps-u iščemo pot proti Krškem, jo dobimo, vendar nam obcestni prometni znaki kažejo, da je pot, pod železniškim mostom visoka le 2,5 metra. Ustavimo se tam na parkirišču in spet preučimo googlov zemljevid. Ponovno se odpravimo skozi del Hrastnika, ter se čez Dol odpravimo do Rimskih toplic in naprej do PZA-ja Stadion v Krškem (N45.946846° E15.489096°), kamor prispemo ob 12:25. PZA je videti nov, zelo lepo urejen in brezplačen. Plača se le vodo in elektriko, nudi tudi izpust sive vode in kemičnih wc-jev. Mi izkoristimo ograjeno parkirišče za to, da spustimo kužka. V vetrovnem vremenu pripravimo še kosilo. Ob 13:35 se odpravimo naprej po avtocesti proti Brežicam. Pred gradom opazimo dve tabli za PZA, enega na levo in enega na desno. Zapeljali smo se do obeh. Tisti »na desno« je v bližini vodovodnega stolpa. So samo trije parkirni prostori. Gremo nazaj do tistega »na levi«, v bližini jeza in policije (N45.899485° E15.592080°). Prostora je za 4, mi smo sami. Tudi ta PZA je zastonj, plača se le vodo in elektriko, nudi seveda tudi izpust sive vode. Popijemo kafečke in se nato odpravimo do jeza, si malo pogledamo kako so ga ne dolgo nazaj zgradili, se nato odpravimo še skozi staro mestno jedro in do 46m visokega vodovodnega stolpa ter nazaj na toplo. Malo počivamo, predvsem pa planiramo naslednji dan. Kolega, ki bi sprva moral z nami na pot, je zbolel, torej nas (še) ne bo dohitel. Pogledamo še načrte za Beograd, saj vemo, da tam mobilne podatke in nasploh omrežja ne bomo uporabljali. Zvečer ni nihče na volji, za

vodovodni stolp Brežice (▶)

še en, nočni sprehod – no, razen kužka seveda 😊 . Torej se sama odpraviva še enkrat skozi južna vrata pri gradu, mestno jedro, tokrat lepo okrašeno s prazničnimi lučkami, prehodi ga celega, do severnih mestnih vrat in Nemškega doma, ter nato do vzhodnih mestnih vrat, mimo vodovodnega stolpa in nazaj »domov«. Zvečer se iz bližnjega bara sliši prijetna glasba, kar nas spomni, da je tudi danes praznik. Okrog 21h, dobimo družbo še enega kamperja in kombija iz Italije ter enega kamperja iz Norveške. Sicer pa noč mine mirno.

3.dan (27.12.2023): Brežice – Beograd (446km)

Sprehod do dvojnega železnega mosta čez Savo in Krko, v mrzlem in meglenem jutru te resnično zbudi. Po malo obilnejšem zajtrku, se peš odpravimo skozi staro mestno jedro do Merkurja, po cev za vodo, priključek za elektriko in ognjemet. Peš se odpravimo še nazaj (čeprav smo opazili mestni minibus). Na sončku je prijetnih 11°C, zato kosilo pojemo kar zunaj. Naredimo še kratek plan, pošljemo e-mail na PZA, če je prostor in če bodo vrata odprta, natočimo vodo in spraznimo sivo vodo, ter se ob 12:50 odpravimo proti Obrežju, kjer prečkamo mejo. Prvi postanek naredimo ob 15:15 na bencinski črpalki Luk oil Lužani. Malo se sprehodimo in pretegnemo, malo posladkamo, nato pa ob 15:45 nadaljujemo po avtocesti. Celotna pokrajina je ravna, polno je polj in njiv, »v močvirju« opazimo konje, sicer pa vidimo tudi srne, ovce in krave. Nekoliko manj »ravna« je cesta, saj jo kamioni uničujejo (precej kamionov nas je prehitelo, mi smo pa raje vozili v njihovem zavetrju). Ker imajo v Srbiji dražje gorivo, se ustavimo na bencinski v Lipovcu, kjer natočimo »polno«. Ob 17:10 nadaljujemo proti cestninski postaji in mejnemu prehodu. Mejo prečkamo brez problemov, Srbi nam kontrolirajo samo osebne dokumente. Pot nas še vedno vozi po avtocesti Bratstva in Enotnosti, mimo cestninske postaje Šid, kjer brez problema plačamo v € in tudi razliko nam vrnejo v €. Dvopasovnica v Beogradu je precej prometna, vse vozi v »cik-cak«. Ko prispemo do enega izmed semaforiziranih križišč, bi po navigaciji morali naravnost na Bulevar despota Stefana. Vendar v križišču policisti usmerjajo promet in ker se desno ne sme zaviti, nam ne preostane drugega, kot da zavijemo levo. Še dobro, da mi Google maps, brez podatkov, poišče drugo pot. Ta sicer pelje skozi še več semaforiziranih križišč, ter ožjih in bolj prometnih ulicah, vendar drugega nam ne preostane. Sledimo seveda navigaciji in upamo, da ne bo še kakšna ulica zaprta (zaradi protestov). Končno se nam uspe prebiti do Višnjičke. Ker je nasprotni vozni pas dvopasovnice ločen z robniki in travo, moramo najprej mimo PZA-ja in nekje polkrožno obrniti. Ob 19:35 nam uspe (N44.817997° E20.503463°).

Poleg nas sta še kamper in kombi s tablicami KR, ter en kombi iz Nemčije. Ostali prostor zasedajo kamperji, ki so namenjeni za najem. Pripravimo večerjo in imamo družabni večer. Zunaj je zaradi prometa precej hrupno, zato upamo, da nas ne bo preveč motilo pri počitku.

Grad Brežice (▲)

4. dan (28.12.2023): Beograd (0km)

Noč je bila precej hrupna - veliko je prometa, v neposredni bližini je avtobusna postaja in semaforizirano križišče (ustavljanje in speljevanje...). Ker nismo vedeli kako je s psom in javnim prevozom, pa ker smo nekje prebrali, da do avtobusne karte ne prideš najbolj enostavno, smo se po obilnem zajtrku, na potep odpravili kar peš. Naš prvi cilj je bila Hiša cvetja na Dedinjah. Po poti poiščemo bankomat, saj smo se predhodno pozanimali, da se vstopnine ne da plačati z € ali bančnimi karticami. V Parku Milutina Milankovića smo se odpočili ter od daleč pogledali Cerkev svetega Save. Za pot nismo izbrali najbolj prometne poti, čeprav bi le ta bila najkrajša. Kakorkoli, ob 12h smo bili pred muzejem, kamor pa naš kuža ni smel. Tako sta najprej na ogled šla fanta, potem pa še punc. Za vstopnino smo odšteli 400RSD/odrasel, otroka sta bila zastonj. Na poti do tu, smo šli še mimo stadiona Partizan. Po ogledu smo peš nadaljevali do muzeja Nikole Tesle (vendar se za ogled nismo odločili - precej ljudi je že čakalo na zunanjih stopnicah), nato pa do nekdanje glavne železniške postaje (sedaj gradijo novo malo ven iz strogega centra) in spomenika Stefana Nemanji, na Savskem trgu. Očara nas tudi hotel Moskva in mali trg Terazije, od koder se vidi tržnica »pijaca Zeleni venac«. Od tu zavijemo po živahni ulici Kneza Mihaila, kjer imamo pravi utrip mesta in njihove kulture. Poleg seveda božične okrasitve in lučk, so tu še stojnice, pa trubači, veliko trgovin in seveda ljudi. Ker sta otroka lačna, si privoščimo 2 »beograjska burgerja« (s pleskavico seveda). Od tu pot nadaljujemo do parka Kalemegdan, kjer imamo lep pogled na sotočje Save in Donave. Sprehodimo se le po gornjem parku, skozi obzidje in nato po isti ulici nazaj do Trga republike, kjer si privoščimo še dve vroči čokoladi in 2 kuhani vini. Na trgu je velik oder - napoved koncerta in praznovanja novega leta. Po okrepčilu se odpravimo »domov«, kamor prispemo ob 17:30. Pripravimo še palačinke nato pa nas čaka le še zaslužen počitek. Na sporedu imamo le še Avalo, nato pa pot proti domu, saj želimo na silvestrovo biti bližje domu, da zadnji dan dopusta šofer ne bo predolgo vozil. Ker imamo tu (pa tudi po samem centru Beograda) zastonj wi-fi, le to izkoristimo, da pregledamo nujne informacije (vreme, stanje protestov, stanje doma).

Hiša cvetja (▲) in Kalemegdan (▶)

Cerkev Sv. Save (▲)

5. dan (29.12.2023): Beograd - Avala - Završje (267km)

Po hrupni noči se zbudimo v še eno sončno jutro. Po »nujnem« jutranjem sprehodu pričnemo s pripravami na odhod. Z oskrbnikom izmenjamo še nekaj besed (lastnika sta v toplih krajih), poravnamo nočitvi, uredimo vse ostale potrebne stvari, nato pa se ob 10:45 odpravimo iz Beograda. Seveda se prometu v milijonskem mestu pač ne moreš izogniti. Ko nam le uspe priti na dvopasovnico, pot poteka hitro in enostavno. Iz dvopasovnice zavijemo na avtocesto, ki deluje precej nova. Vozimo se relativno malo po njej, saj nas obcestne table in navigacija usmerijo na pot proti Avali. Pot iz naselja Pinosava vodi po enosmerni poti (nov asfalt) do velikega parkirišča pod hotelom Avala (N44.692023° E20.513408°), kamor prispemo ob 11:35. Najprej se sprehodimo do »jambora«, na katerem pa ni nobene zastave. Pot nadaljujemo naprej do spomenika neznanemu junaku. Velik spomenik, ki naredi vtis. Skozi veje dreves se vidi tako stolp, kot pot, po kateri smo se pripeljali. Po poti nazaj do parkirišča opazimo stojnice, ki pa so v času našega obiska zaprte - no, razen ene. Peš se odpravimo cca 500 metrov navzdol skozi gozd, do skoraj 205 metrov visokega stolpa. Ker tam vidim, da za pse ni dovoljeno in ker seveda, ne moremo psa kar tam nekam privezati, gre naš šofer po kamper. Tokrat se parkiramo na parkirišču za avtobuse (N44.696498° E20.515112°). Psa pustimo v kamperju, mi pa se odpravimo po vstopnice (1.001 RSD/družinska). Pred dvigalom, pa tudi na vmesni postaji (kjer je kavarna) in najvišje, nas pričakajo kot nekakšni varnostniki, ki pritiskajo gumbe v dvigalu, pridržijo vrata in skrbijo, da v dvigalo gre le določeno število ljudi (čeprav nas je bilo malo). Pot z dvigalom mine zelo hitro. Na razgledni ploščadi, 124 metrov visoko, je razgled v vse smeri (sploh na Beograd), ob lepem vremenu, zares lep. Pred stolpom smo se želeli slikati, vendar avtomat, ki je tam postavljen, ne vrača denarja. Ker torej nismo imeli točnega zneska (300 RSD), smo družinsko sliko poslikali sami. Pred odhodom smo zavili še v trgovinico s spominki. Ker danes zapuščamo Srbijo, se odločimo, da porabimo ves njihov denar. Ko naberemo stvari in jih želimo plačati, ugotovimo, da nam zmanjka cca 20RSD. Ker razlike ne moremo plačati v €, nam prijazna trgovka da »popust«. V kamperju si pripravimo še kosilo, naredimo majhen sprehod s psom (pridružijo se nam še trije potepuški psi), preskočimo ogled muzeja in se ob 15:25 odpravimo na pot. Ko zapustimo naselja, se spet priključimo na del nove avtoceste, ki pelje južno mimo Beograda in naprej proti zahodu. Pri Šidu spet plačamo avtocesto, nato pa se mimo kamionov prebijemo do meje. Na srbski strani prehod mine brez problemov, le vpraša nas, če imamo morda psa. Tudi Hrvati nič ne komplicirajo. Ob 17:25 spet postanek BS Spačvanska šuma. Poleg tega, da se malo pretegnemo, zamenjamo omrežje in iščemo prostor za noč. Pot nadaljujemo do avtocestnega izvoza »Slavonski Brod zahod«, nato pa po lokalni cesti do Završja in še malo naprej skozi gozd do jezera Petnja (N45.203135° E17.946641°), kamor prispemo ob 18:10. Parkirišče je makadamsko in v večernem času se sliši precej »škripanja«, ki pa se kasneje umiri.

spomenik in stolp na Avali (▶)

6. dan (30.12.2023): Završje - Kostanjevica na Krki (253km)

Jutro je oblačno, sončke se šele prebuja, mraza ni (8°C). Okrog 9h se okrog nas začnejo zbirati avti - ribiči. Ne daleč stran je tudi strelišče iz katerega se sliši streljanje. Po zajtrku se odpravimo do malo višje ležečega jezera. Želeli smo narediti krožno pot, vendar je južni del poti preveč poškodovan (plaz, in podrta drevesa), tako da se obrnemo, se vrnemo na izhodišče, potem pa še delno po severni strani in nazaj do kamperja. Ob 10:30 se odpravimo proti avtocesti. Spet vozimo po ravni pokrajini, kjer občudujemo konje, race, čaplje... V okolici Naftalana spet opazimo črpališča posebne vrste zdravilne nafte. Ob 12:20 naredimo postanek na BS Novoselec, kjer si pripravimo manjšo malico. Naredimo plan ali zavijemo še v Zagreb, ali ga pustimo za drugič. Ker je kolega ozdravil, smo se odločili, da pridemo nazaj v Slovenijo in Zagreb pustimo za drugič. Na cestninski postaji »Zagreb vzhod« je kar precej prometa in gužva. Znova nas upočasni slovenska mejna kontrola, ki pa razen dokumentov, ne zahteva nič drugega. Ob 14:35 se parkiramo na PZA Kostanjevica na Krki (N45.849300° E15.418111°). Pripravimo kosilo, nato pa se peš odpravimo do bližnjega BS in trgovine Mercator, kjer nakupimo par stvari za silvestrsko pojedino. Ob prihodu nazaj je že tema. Odpravimo se še na

večerni sprehod po otočku, nato pa na toplo, kjer sledi družabni večer. Priklopimo se na elektriko, kjer ugotovimo, da je nekdo v avtomatu pustil 0,69€ - in jo tako, koristimo praktično zastonj.

jezero Petnja (◄)

7. dan (31.12.2023): Kostanjevica na Krki - Čatež (33km)

Ob 6h zjutraj nas iz spanca prebudijo cerkveni zvonovi, ki svojo »nalogo« opravijo še enkrat, ob 7h. Jutro je sicer mirno in sončno, nad Krko se dviga meglica. Električna se nam izključi, ker smo porabili, zato dodamo še 20 centov. Med jutranjimi opravili nas »zmoti« prijazen »stric«, ki na parkirišče pripelje topel, domač kruh in nas prijazno povabi v Domači hram. Žal smo kruh kupili prejšnji dan, sicer bi z veseljem rajši tega domačega. Spet se opravimo na otoček, potem pa do samostana - galerije Božidarja Jakca (cca 2km). Tam se sprehodimo samo po zunanem dvorišču, kjer vidimo nekaj razstavljenih skulptur forma vive. Vrnemo se nazaj, pospravimo še zadnje stvari in se ob 11:05 odpravimo do bližnjih Malenc, na obrobje Krakovskega gozda (največjega mokrišča v Sloveniji), kjer naredimo postanek za fotografiranje Cvelbarjevega doba (N45.860265°, E15.400140°). Je drugi najdebelejši hrast pri nas, z obsegom debla 7,5m. V višino meri 33m, njegova starost pa je ocenjena na 300 let. Ob 11:45 parkiramo pred recepcijo kampa Term Čatež (N45.889999° E15.622507°). Po opravljeni prijavi, se najprej zapeljemo do parcel na travniku. Ko želimo pripraviti kosilo, ugotovimo, da nimamo vode. Po zemljevidu pogledamo kje lahko natočimo vodo, nato pa se parkiramo na »drugo« parcelo, malo stran od glasnih Italijanov (čeprav je le-teh v kampu veliko). Po kosilu se slišimo s kolegom, ki je ozdravel in se nam bo kasneje zvečer pridružil. Okrog 15h se odpravimo v bazene, katere zapustimo ob 18h. Ko pričnemo s pripravami na večerjo, se poleg nas parkira kolega. Pripravimo

skupno pojedino »za celo noč«. Družabni večer mine hitro, in malo pred polnočjo se odpravimo ven. Med odpiranjem šampanjca je okrog in okrog (tudi v kampu) precej ognjemeta. Ko se malo umiri in si med sabo voščimo, pa v zrak pustimo še naše rakete. Sprehodimo se do drsališča in v avlo bazena (odprt je bil med 21h in 2h), nato pa v kamperju od kolega še malo poklepetamo in se družimo tja do 2:30.

Kostanjevica na Krki (▼) in Cvelbarjev dob (►)

8.dan (1.1.2024): Čatež - Krško (24km)

Ob 4h zjutraj nas prebudi nežno ropotanje kapljic dežja, ki nas hitro spet ponese v spanec... tja do 8h, ko se »polovica« kampa, Italijanov, odpravlja domov. Še malo pospimo tja do 9:30, ko je čas za prvo letošnje kafe ☺. Po jutranjem sprehodu in zajtrku se odločimo, da se bomo odjavili iz kampa, se šli kopat, nato pa prespat drugam. Tako šoferja malo pohitita in nas gresta na recepcijo odjaviti (do 12h odjava - v kampu pa smo lahko do 15h oz. celo do 18h). Dopečemo žemljice kruha, nato pa se ob 12:30 odpravimo v bazene. Okrog 15:30 je nam dovolj namakanja in zapustimo bazene. V kamperju si pripravimo pozno kosilo nato pa vse pospravimo in se pripravimo na odhod. Kolega je z družino še vedno v bazenu in ko se ravno želimo odpraviti, nam potrka na vrata. Dogovorimo se o počivališču, nato gremo še natočit vodo in na Petrol Brežice. Ob 18:40 se odpravimo do PZA-ja Krško (N45.946846° E15.489096°), kamor prispemo ob 19h. Čez približno pol ure se nam pridružijo še ostali. Ker so kolegi še brez večerje, se nas vseh 9 odpravi z njegovim kamperjem do bližnje kitajske restavracije, ki pa je zaprta. Med vožnjo čutimo tresljaje, ropot, in šoferja že ugotavljata, kaj bi to lahko bilo. Težavo locirata na zadnje levo kolo. Na PZA-ju poskušata ugotoviti »napako«, vendar v temi ni kaj dosti videt. Oni si skuhamo večerjo, mi spečemo palačinke, potem pa imamo še zadnji, skupni, družabni večer.

9.dan (2.1.2024): Krško - Solkan (198km)

Okrog 9h vstanemo in ko si želimo pripraviti zajtrk ugotovimo, da nam je (enkrat sredi noči) zmanjkal plin. Šofer gre hitro v menjavo, jaz in kuža pa na hiter sprehod. Končno sledi zasluženo kafe in zajtrk. Vreme se oblači, vse bolj je megleno. Otroka še malo pospita, ob 10:30 pa sta tudi ona dva že pripravljena na pot proti domu. V sosedovem kamperju še spijo, vendar se kolega vseeno odloči, da bo počasi čas za odhod. Počasi se vozi po PZA-ju in skupaj

poskušamo ugotoviti kaj je z levim zadnjim kolesom. Ni optimalno, ni pa tudi videti kaj hujšega. Ob 11:40 se odločimo za odhod. Po približno 20 minutah vožnje po avtocesti, le-to zapustimo. Ob BS Smednik, se ustavimo. Kolega pravi, da vedno bolj trese in ropota, ter da se boji, da mu ne bi guma počila sredi AC. No, naša skupna potovanja očitno res ne morejo minit brez »šaraufanja«. Tako šoferja pripravita rezervno gumo in dvigalko. S skupni močmi odvijeta vijake in šele, ko je guma na tleh, je videti, da je »napihnjena«. Po opravljenem delu in uspešni zamenjavi, sledi manjša pogostitev, nato pa ob 12:55 odhod po AC vse do doma. Kolega hiti, ker se mu mudi, nam ne, zato se »ločimo« in pot nadaljujemo posamezno. Ko prispemo do Razdrtega, nas kolega pokliče, da se vozi mimo Vipave in da kamper ne gre hitreje od 85km/h, čeprav pritiska na gas. Prosi nas, naj bomo pozorni, če bo morda kje na odstavnem pasu. Na srečo, ga po poti nikjer ne opazimo in ko se ob 15:05 srečno parkiramo doma, dobimo SMS, da mu je uspelo do doma. Popravljanje bo pa seveda še sledilo 😊.

PZA Krško (levo naš kamper) (▶)

POVZETEK:

Prevoženih: 1.487km

Povprečna poraba: ~11,5l/100km

Avtoceste (66,30€):

- Slovenija: letna vinjeta (ni upoštevana v seštevek, ker je že obstoječa - nismo kupili nove)
- Hrvaška: 53,30€ (Bregana: 1,10€; Zagreb istok - Lipovac: 25,60€; Lipovac - Salvonski Brod zapad: 9,20€; Slavonski Brod zapad - Zagreb istok: 16,30€; Bregana: 1,10€ (vse kategorija 2)
- Srbija: 13,00€ (Šid - Šimanovci: 6,50€; Šimanovci - Šid: 6,50€ (vse kategorija 2)

Gorivo (208,02l - 293,09€):

- Slovenija: 100,01€ (70,53l → 1,418€/l) + 100,08€ (70,58l → 1,418€/l)
- Hrvaška: 93€ (66,91l → 1,390€/l)

PZAji/parkirni (8 noči - 150,20€):

- PZA Litija: N46.060922° E14.835057° (0€/noč; voda + elektrika)
- PZA Brežice: N45.899485° E15.592080° (0€/noč, voda + elektrika za doplačilo, praznjenje sive vode zastonj)
- Camping center Beograd: N44.817997° E20.503463° (15€/noč; voda, elektrika, wi-fi, praznjenje kem. WC, tuš in WC)
- P pri hotelu Avala: N44.692023° E20.513408°
- P za buse pri stolpu Avala: N44.696498° E20.515112°
- P jezero Petnja: N45.203135° E17.946641° (0€/noč, samo P, brez storitev)
- PZA Kostanjevica na Krki: N45.849300° E15.418111° (11,50€/noč, voda + elektrika za doplačilo, praznjenje sive vode in kem. Wc zastonj)
- Kamp Terme Čatež: N45.889999° E15.622507° (108,70€/noč (kamper + 2 odrasla + 2 otroka + prijavnina + taksa (oseba/dan) + elektrika; bazen vključen v ceno)
- PZA Krško: N45.946846° E15.489096° (0€/noč; elektrika + voda za doplačilo, praznjenje sive vode zastonj)

Info: beti.debenjak@gmail.com

zemljevid prevožene poti (▼)

